

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

“ตำบลน่าอยู่ มุ่งสู่ชีวิตที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

พันธกิจที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึง และยั่งยืน

พันธกิจที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว ส่งเสริมพัฒนาการเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลผลิต การยกระดับคุณภาพผลผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การลงทุน การจัดจำหน่าย และการท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความอยู่ดีกินดี และความมั่นคงในชีวิต

พันธกิจที่ ๓ ด้านสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาสังคม ให้น่าอยู่ มีความเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทุกกลุ่มให้ดีขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

พันธกิจที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำนุบำรุงศาสนา รักษาเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางโบราณสถาน และแหล่งประวัติศาสตร์ รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ดำรงอยู่และสืบทอดต่อไป

พันธกิจที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลโดยใช้แนวทางการจัดการแบบบูรณาการและให้ชุมชนเป็นฐานแห่งการพัฒนา และเสนอโครงการพระราชดำริฯ

พันธกิจที่ ๖ ด้านการศึกษาและการกีฬา โดยส่งเสริมการพัฒนาเด็ก และเยาวชน เพื่อสังคมแห่งการเรียนรู้ ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกกระบวนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

พันธกิจที่ ๗ ด้านสาธารณสุขและการสร้างเสริมสุขภาพประชาชน ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานสาธารณสุขในท้องถิ่น ให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ โดยใช้แนวทางการจัดการแบบบูรณาการ

พันธกิจที่ ๘ ด้านการเมืองและการบริหารจัดการองค์กร ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพ การบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างมีส่วนร่วม บริหารงานด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส โดยยึดฐานประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภายในองค์กร

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่กำหนดทิศทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การพิจารณาดำเนินการอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างการวางแผน จัดทำแผน และการดำเนินการให้ส่งผลสนับสนุนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้ทรัพยากรการบริหารให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

จากวิสัยทัศน์และพันธกิจของการพัฒนาตำบลทาลาดุก จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่จะต้องดำเนินการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่ได้ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม และคุณภาพชีวิต
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการศึกษาและกีฬา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาพประชาชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการองค์กร

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

๑. ตัวชี้วัดความน่าอยู่
๒. ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของ คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พช. ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็น ๕ หมวด ได้แก่
 - ความจำเป็นพื้นฐาน
 - การพัฒนาทุนมนุษย์
 - การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
 - การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณธรรมและความสามัคคีของคนในสังคม

มีรายละเอียดตัวชี้วัดภายในแต่ละหมวดแยกตามประเด็นดังนี้

ตัวชี้วัด	ความ น่าอยู่	ชีวิตที่มี คุณภาพ
หมวดที่ ๑ ความจำเป็นพื้นฐาน		
๑. ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA	√	√
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ไฟฟ้า และ อินเทอร์เน็ต	√	√
๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูก สุขลักษณะ และไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	√	
๔. ร้อยละของครัวเรือนที่มีความอบอุ่น และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	√	
หมวด ๒ การพัฒนาทุนมนุษย์		
๑. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร		√
๒. ค่าคะแนนเฉลี่ย O – net ม.๓		√
๓. ร้อยละเด็กจบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มียานทำงาน ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ		√
๔. สัดส่วนคนอายุ ๑๕-๖๐ ปี อ่าน เขียน ภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้		√
หมวด ๓ การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ		
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงรายได้ของครัวเรือนและสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย		√
๒. อัตราการเปลี่ยนแปลงการออมของครัวเรือนและสมาชิกเฉลี่ย		√
๓. อัตราส่วนหนี้ต่อรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย		√
๔. อัตราการว่างงาน		√
๕. สัดส่วนของประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน		√
๖. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้		√
หมวดที่ ๔ การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม		
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าในตำบล	√	
๒. สัดส่วนปริมาณขยะในตำบลต่อประชากร	√	√
๓. สัดส่วนการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงต่อครัวเรือน		√
๔. สัดส่วนการใช้ไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิงของอุตสาหกรรม		√
หมวดที่ ๕ คุณธรรมและความสามัคคีของคนในชุมชน		
๑. สัดส่วนครัวเรือนที่คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่	√	√
๒. สัดส่วนคนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	√	√
๓. สัดส่วนผู้สูงอายุ คนพิการ ได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือ ภาครัฐ	√	√
๔. คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรม สาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชน	√	√

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดที่มีการผูกมัดของข้อมูล

คำเป้าหมายและกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ประชาชนสามารถสัญจรไปมาและขนส่ง ผลิตได้อย่างสะดวกสบายและปลอดภัย	๑.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการสัญจรไปมาอย่างปลอดภัย
๒. ประชาชนมีสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อการพัฒนาอาชีพอย่างทั่วถึงและเพียงพอ	๒.๑ จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ได้รับ การพัฒนา ๒.๒ จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์ จากการขยายเขตไฟฟ้า ๒.๓ จำนวนไฟกึ่งที่ติดตั้ง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. พัฒนาและจัดหาระบบไฟฟ้าและประปา	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาเส้นทางคมนาคมและการขนส่ง	๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้น
๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

- ประเด็นที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมการสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว

พันธกิจ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลผลิต การยกระดับคุณภาพผลการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การลงทุน การจัดจำหน่าย และการท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีและมีความมั่นคงในชีวิต

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้	๑.๑ ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่ายที่ได้จากบัญชีครัวเรือน
๒. ส่งเสริมอาชีพแก่เกษตรกรกร เพิ่มผลผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด	๒.๑ จำนวนครั้งที่ส่งเสริมอาชีพ ๒.๒ จำนวนผลผลิตทางด้านการเกษตรแต่ละปี ๒.๓ กำไรขั้นต้นที่เพิ่มขึ้นจากการขายผลผลิตทางการเกษตร
๓. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๓.๑ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ๓.๒ จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละปี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแก่ประชาชน	๑. จำนวนโครงการส่งเสริมอาชีพ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร	๒. จำนวนโครงการส่งเสริมด้านการเกษตร
๓. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ	๓. จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาสังคมให้น่าอยู่ มีความเข้มแข็งปลอดภัยจากยาเสพติด ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มให้ดีขึ้น รวมทั้งการ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ๒. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการทำงานให้ได้มาตรฐานและประชาชนมีความศรัทธาต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการมีส่วนร่วมรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๑.๑ ร้อยละของ GDP ที่เพิ่มขึ้น ๑.๒ ร้อยละของประชาชนที่มารับบริการที่เทศบาลมีความพึงพอใจต่อการบริการ ๓.๑ จำนวนของผู้ขาย/ผู้เสพ ยาเสพติดมีจำนวนลดลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตแก่ประชาชน ๒. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม ๓. ส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ ร้อยละของการผ่านเกณฑ์มาตรฐานของการสำรวจ จปฐ. ๒.๑ จำนวนร้อยละที่ลดลงของปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด ๓.๑ จำนวนโครงการที่ส่งเสริมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

- ประเด็นที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ ทำนุบำรุงศาสนา รักษาเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางโบราณสถาน และแหล่งประวัติศาสตร์ รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ดำรงอยู่และสืบทอดต่อไป

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและการดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพื้นที่	๑.๑ จำนวนครั้งที่มีการจัดงานประเพณีประจำปี ๑.๒ จำนวนผู้เข้าร่วมงานประเพณี ๑.๓ จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริม

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. อนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. ส่งเสริมศาสนา ศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ๓. อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุและสถานที่สำคัญ	๑. จำนวนโครงการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. จำนวนโครงการด้านศาสนา ศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ๓. จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมการอนุรักษ์และและพัฒนาแหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความสมดุลโดยใช้แนวทางการจัดการรูปแบบบูรณาการและให้ชุมชนเป็นฐานแห่งการพัฒนาและสนองโครงการพระราชดำริฯ

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ ๒. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน	๑. พื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ๒. ประชาชนในตำบลทาบลาดูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ๒.๒ ครีวเรือนมรการบริหารจัดการขยะที่มีการกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสียในชุมชน	๑. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. จำนวนโครงการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลต่างๆในชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทางการศึกษาและกีฬา

พันธกิจ ส่งเสริมการพัฒนาเด็ก เยาวชน เพื่อสังคมแห่งการเรียนรู้ ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกระบบและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส รongรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกระบบ และในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส พร้อมทั้งรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒. ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	๑. ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาโดยเท่าเทียมกัน ๑.๒ มีการสอนภาษาของประเทศอาเซียน ๒.๑ จำนวนครั้งของการจัดการแข่งขันกีฬา ๒.๒ จำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระบบ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๒. ส่งเสริมสถานศึกษาให้เป็นฐานแห่งการพัฒนา ๓. สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น	๑. จำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานการวัดระดับด้านการศึกษา ๒. จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการส่งเสริม ๓. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาพประชาชน

พันธกิจ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานสาธารณสุขในท้องถิ่น ให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง และเพียงพอ โดยใช้แนวทางการจัดการแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมในด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	๑.๑ จำนวนครั้งที่สนับสนุนโครงการด้านสาธารณสุข ๑.๒ ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. พัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการด้านสาธารณสุข
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านสาธารณสุข	๒. จำนวนบุคลากรด้านสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการองค์กร

พันธกิจ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนา ศักยภาพบุคลากรอย่างมีส่วนร่วม บริหารงานด้วยความรวดเร็ว โปร่งใสโดยยึดฐานวัฒนธรรม ประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรภายในองค์กร

เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดเป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. เพื่อยกระดับการใช้บริการสาธารณะของเทศบาล ให้มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่ได้จากการสำรวจ
๒. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้	๒.๑ จำนวนครั้งของการทุจริตคอร์รัปชันของผู้บริหาร และพนักงานที่ตรวจพบ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑. แนวทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. จำนวนโครงการด้านการการประชาสัมพันธ์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	๒. จำนวนประชากรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการท้องถิ่น
๓. แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มต่างๆ	๓. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ
๔. แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	๔. จำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ใช้ใน การปฏิบัติงาน
๕. แนวทางการปรับปรุงและพัฒนารายได้ของ ท้องถิ่น	๕. จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น
๖. แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศด้าน ระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น เพื่อการบริหารจัดการ ภายในองค์กรและการให้บริการประชาชน	๖. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและ ให้บริการประชาชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ทุกกอง

ความเชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

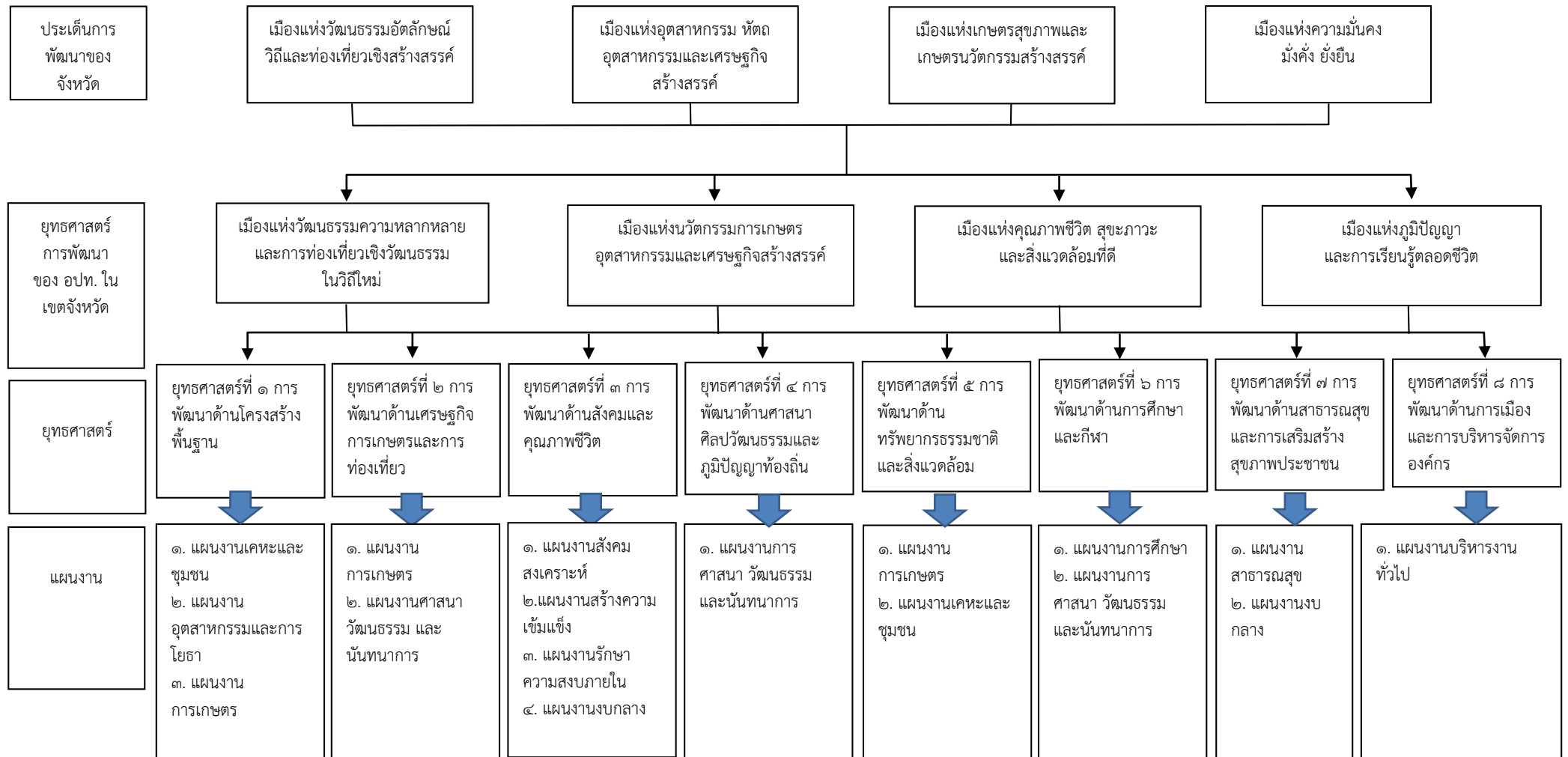
ปัจจัย	จุดแข็ง (strength)	จุดอ่อน (weakness)
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	- ถนนสายหลักติดต่อเขตจังหวัด เชียงใหม่และจังหวัดลำปาง เชื่อมโยงทั้งทางรถยนต์และรถไฟ	- ถนนภายในหมู่บ้านยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง - ถนนทางโค้งยังไม่มีป้ายจราจรทั่วถึง - การสื่อสารทางโทรศัพท์ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง - การติดตั้งไฟก็ยังไม่มีทั่วถึง
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีป่าไม้,ภูเขาที่อุดมสมบูรณ์ การหาของป่าเป็นอาชีพที่สำคัญและเสริมสร้างรายได้ให้ราษฎรในตำบลเป็นอย่างมาก - ชุมชนสามารถหาอาหารจากป่า และภูเขาได้อย่างอุดมสมบูรณ์ตามฤดูกาล	- ขาดระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม - มีปัญหาพื้นที่ทำกินขาดเอกสารสิทธิ์ - สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงตลอด
๓. เศรษฐกิจ ๓.๑ เกษตร ๓.๒ อุตสาหกรรม ๓.๓ ท่องเที่ยว	- มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าวโพดฝักอ่อน - อุตสาหกรรมขนาดเล็ก ผลิตข้าวโพดกระป๋อง - มีอุทยานแห่งชาติดอยขุนตาน, อุโมงค์รถไฟขุนตาน สะพานชาวทาชมู เป็นแหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานที่เก่าแก่ของตำบลทาลาดุก มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ๑. ศูนย์การเรียนรู้การทำเกษตรผสมผสาน บ้านทาป่าเปา ๒. โคนม ป่าตึงใต้, ทาป่าสัก, ทากู่ ๓. ข้าวโพดฝักอ่อนสองท่า (ชมสวนและวิธีการทำ)	- ผลผลิตขาด การตลาดอย่างเป็นระบบต้นทุนการผลิตสูงราคาต่ำ - ระบบการชลประทานไม่ทั่วถึง - แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติอยู่ไกลไม่สะดวกต่อการเดินทาง - แหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรยังปรับปรุงไม่ดีเท่าที่ควรรายได้จากส่วนนี้ยังไม่มากต้องปรับปรุงสถานที่ให้ดีกว่านี้จึงจะดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

ปัจจัย	จุดแข็ง (strength)	จุดอ่อน (weakness)
๔. แหล่งน้ำ	- มีเหมือง ฝายในตำบลหลายแห่ง เช่น ฝายทุ่งปางฮ้อ ฝายทุ่งสักลาย ฝายทุ่งป่าฮ้อ	- เหมืองและฝายบางแห่งยังไม่มี ระบบการจัดการที่ดี ขาดการดูแล อย่างต่อเนื่อง
๕. สาธารณสุข	- ประชาชนในตำบลให้ความ ร่วมมือต่อกิจกรรมของสถานี อนามัยที่ดี เช่น เรื่องการใช้ สมุนไพรในท้องถิ่น	- สมุนไพรในตำบลราษฎรยังไม่มี ปลูกสมุนไพรและการพัฒนาใน ด้านการแปรรูปยังไม่ดีเท่าที่ควร
๖. ยาเสพติด	- เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำบลทาบลา ดุกให้ความร่วมมือในโครงการรวม พลังต้านยาเสพติดตามนโยบาย ของรัฐบาลได้ดี	- ผู้ที่ตรวจและพบสารเสพติด นำมาบำบัดและรักษาต่อไป - การเปลี่ยนแปลงสถานที่อยู่ อาศัย/ที่ทำงานทำให้การติดตาม ผลการรักษาไม่ต่อเนื่อง
๗. การศึกษา	- ในตำบลทาบลาดุกมีจำนวน ๘ โรงเรียน - มีการให้ทุนการศึกษาจำนวน ๕๐ ทุน - มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๑ แห่ง	- บุคลากรทางการศึกษายังไม่ เพียงพอ - บางชั้นเรียนต้องยุบไปรวมกับ โรงเรียนใกล้เคียง - ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของเด็ก - จำนวนผู้ดูแลเด็กยังไม่พอดีกับ จำนวนเด็กเล็ก สถานที่ยังคับแคบ
๘. ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- มีศิลปะทางวัฒนธรรมที่เป็น โบราณสถานที่เก่าแก่ (วัดดอยกู่ เบี้ย วัดทาทุ่ วัดทาป่าสัก) - มีผู้มีความรู้ด้านดารอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (เช่น การ เขียนตัวหนังสือพื้นเมือง) - เป็นตำบลที่มีวิถีชีวิตของคนที่มี ความเรียบง่าย	- ขาดการส่งเสริม, ดูแล, ประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร - ขาดความสนใจในราษฎรใน ตำบล - ประชาชนขาดความรู้และโอกาส การเข้าถึงฐานความรู้ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อ ประโยชน์ต่อการพัฒนาตำบล

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอก	โอกาส (OPPORTUNITY)	ข้อจำกัด (THREAT)
๑. นโยบายรัฐบาล	- นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลที่มีส่วนเอื้อประโยชน์ กระตุ้นส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนในชนบทเข้าถึงบริการของรัฐ เพื่อลดค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสอย่างทั่วถึง	- การขยายโอกาสได้แต่ไม่ทั่วถึงทุกคน
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑	- มีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ - ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ยึดคนเป็นศูนย์กลางเน้น “คิดเป็น ทำเป็น” มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านอื่นๆ อย่างมีความสุขของคนไทยทุกคน	- เศรษฐกิจในระดับรากฐานยังทำการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีระบบไม่ชัดเจนรวมทั้งขาดความเชื่อมโยงของการดำเนินงานอย่างเป็นองค์รวมทั้งด้านแผนงาน แผนเงินและแผนคน - ประชาชนในตำบลยังขาดการแสดงความคิดเห็นและการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล
๓. แผนพัฒนาจังหวัด	- พัฒนาด้านการเกษตรกรรมและผลิตสินค้าด้านการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งลำไย รวมถึงพืชผักและอื่นๆ ที่มีคุณภาพ - การมุ่งพัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุน - ส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเพื่อให้ประชากรมีคุณภาพชีวิต และการเป็นอยู่ที่ดี พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดศักยภาพ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงตลอดมีผลต่อพืชเศรษฐกิจโดยเฉพาะข้าวโพดฝักอ่อนและโคนม - การทำงานส่วนใหญ่ยังใช้แรงงานมากกว่าเทคโนโลยี - ยังไม่มีกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสิ่งแวดล้อมทั่วทั้งตำบล

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์ของ อปท.

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

วิสัยทัศน์ (VISION) : “ตำบลน่าอยู่ มุ่งสู่ชีวิตที่มีคุณภาพ”

วิสัยทัศน์ (VISION) : “ตำบลนาอยู่ มุ่งสู่ชีวิตที่มีคุณภาพ”

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
 - ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
 - ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
 - ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
 - ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง กระทั่งเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของเชื่อมโยงภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน
- มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการคิดและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของ ประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และ ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้าน ความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมี ส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่าง ประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย และสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคน ในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบัน หลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของ ประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไก ที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไข
ปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
ในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
(๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ทั้งทางบกและทางทะเล

**๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ
ความมั่นคงของชาติ** เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้าน
ความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมี
ประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงาน
ความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของ
ประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนา
ระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ
รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง
และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การ
เสริมสร้างและรักษาคุณภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและ
ธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับ
ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้
กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และ
การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับ
การติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาคความมั่นคงแบบองค์รวม
อย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
ประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิต ทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและ บริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญา ประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็น จุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิง สร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้าง และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ มหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนา ผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาส เข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม อโอบออารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ ไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการ ภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้า ในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจาย การถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้าง ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่ง

ตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวในระบอบครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและวัฒนธรรมร่วมกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์พื้นที่ฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตย สิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัยยัสต์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ สาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยง ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศ

สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่ปัจจัยถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวยุ่งุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเคลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีความสุขกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ติดต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน ทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนับว่ามีความคืบหน้าช้า และยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้ข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออม ซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงวัยที่ยากจนในอนาคตได้ นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษา ความรู้ และบริการสาธารณสุขได้ ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาภาคและเมือง และการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนั้น การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนา

ในยุทธศาสตร์อื่นๆ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนา อาทิ ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มี ศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคม ป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจาย ความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่

สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ ได้ให้ ความสำคัญกับการดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและ สาธารณสุข รวมทั้งการเปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและ การให้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือ ที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัย การผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิง พื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของ เศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถ ในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟู เศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตาม แผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขา เป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน ๕ ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐาน ให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยการใช้นวัตกรรม คุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัย นำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแล วินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับ อนาคต

การขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า (ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ ๕ ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๖. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติดมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๔

๗. ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม การกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๘. ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม อีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลก โดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศจำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้และทักษะสูง การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากล การดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศ รวมทั้งมีระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพขึ้นมารองรับ เพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคต

ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต แนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาค ธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐาน ที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

๙. ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็น เป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและ ภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐาน การผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความ เจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับ การค้าการลงทุน ช่วยลดแรงกดดันจากผลกระทบของการพัฒนาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลางซึ่งเป็นผลจาก การพัฒนาที่ผ่านมา และในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิด ผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่าย ระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น เช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีโอกาเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศได้ดี นอกจากนั้น การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาส ในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้ สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่ง ทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการ พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไก การขับเคลื่อนการพัฒนภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก คิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และ อื่นๆ กับมิตรประเทศ และขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจ ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และ ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้ง

ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ กฎระเบียบ ภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และการปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้น

ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความคืบหน้าชัดเจนในระดับปฏิบัติ และในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออก เกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนาอนุภูมิภาค เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค

ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ ๗๗ เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ emission) มาตรฐานด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

สภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ความเป็นมาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบการบริหารราชการระดับพื้นที่แบบบูรณาการ ในรูปของการรวมกลุ่มของจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆ ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ สังคมวัฒนธรรม และศักยภาพการพัฒนาเข้าด้วยกันซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาระดับพื้นที่ที่มีความชัดเจน มีการแก้ไขปัญหาาร่วมกันระหว่างจังหวัด และเกิดการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

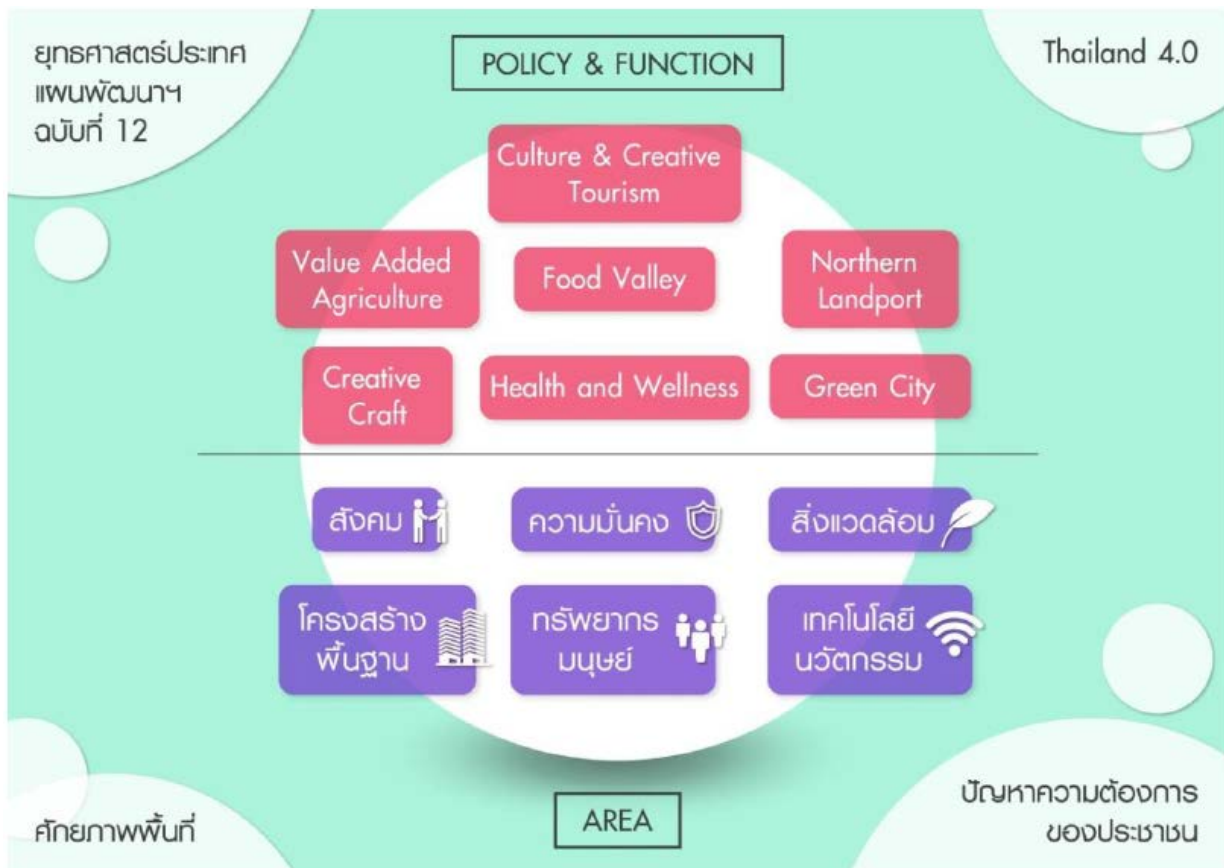
ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ฉบับที่ 3 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 กำหนดให้จัดตั้งกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาพแสดงแผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

กรอบแนวคิดการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ 5 ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งนโยบาย/ยุทธศาสตร์ระดับชาติและรัฐบาล ศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน โดยได้กำหนดประเด็นสำคัญที่เป็นธงนำ (flagships) ของการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ให้ความสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เกษตรมูลค่าสูง อุทยานอาหาร ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ หัตถกรรมสร้างสรรค์ บริการสุขภาพ และเมืองสีเขียว ขณะที่ปัจจัยสนับสนุนให้การพัฒนาดังกล่าวประสบความสำเร็จซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความเข้มแข็งจากระดับจังหวัด ได้แก่ ความเข้มแข็งทางสังคม การสร้างความมั่นคง การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ดังนี้ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นั้น กรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือซึ่งกำหนดเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

เมื่อพิจารณาถึงทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ จะเห็นได้ว่าแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาคที่กำหนดไว้ ถือเป็น การแปลงยุทธศาสตร์และถ่ายทอดเป้าหมายการพัฒนาระดับภาคลงสู่การขับเคลื่อนในระดับกลุ่มจังหวัด

สำหรับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New engine of growth) ของรัฐบาลด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย นั้น จะเห็นได้ว่าจากกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

เริ่มจาก 5 อุตสาหกรรมหลัก เน้นนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์เข้ามาได้

1 กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ

2 กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีการแพทย์

3 กลุ่มหุ่นยนต์อัจฉริยะ และระบบเครื่องกล อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม

4 กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อ

5 กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการ ที่มีมูลค่าสูง

รวมพลังประชารัฐ

มหาวิทยาลัย

ภาคเอกชน

ภาคการเงิน

โดยมีภาครัฐคอยสนับสนุน

1. กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture, and Bio-tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics and Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence and Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำคัญที่สนับสนุนและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ยังได้ยึดปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนได้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลุ่มจังหวัด	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
เมือง ท่องเที่ยวสู่ สากล	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม และสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม และสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม และสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรม และสร้างสรรค์
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (พืชผักเมืองหนาว ลำไย มะม่วง กาแฟ สมุนไพร/ ไก่ประดู่หางดำ นมพรีเมียม)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (กระเทียม ถั่วเหลือง งา กาแฟ)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ข้าว ข้าวโพดหวาน สันปะรด)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ลำไย มะม่วง ข้าว กระเทียม)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำปิง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชน อนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำสาละวิน	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำวัง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชน อนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชน อนุรักษ์
Northern Landport	สนามบินนานาชาติ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน	ด้านการค้าชายแดน	โลจิสติกส์ทางบกและ ทางราง	นิคมอุตสาหกรรม
Health and Wellness	1.ศูนย์กลางการแพทย์- ทันตกรรมของภูมิภาค 2.สปาและการนวด สุขภาพ 3.การบำบัดระยะยาว 4.เครื่องสำอางสมุนไพร 5.น้ำพุร้อน	1.ชุมชนท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ 2.ผลิตภัณฑ์สปา 3.น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์ แผนไทย สมุนไพร 2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ 3. น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์ แผนไทย 2.ชุมชนท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

๑. สร้างแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวที่ผสมผสานความสูงเด่นของสัมปสมุขย์และเทคโนโลยี
๒. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
๓. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
๔. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๕. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
๖. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ
วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สู่ Smart City
๒. เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. พื้นที่การพัฒนาแบบ Smart City (แห่ง)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
๓. พัฒนาศูนย์บริการมนุษย์และเครือข่าย
๔. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
๕. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า
๖. พัฒนาระบบโลจิสติกส์
๗. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร
๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ร้อยละของมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยที่สูงขึ้นของสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
๒. พัฒนาโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร
๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันการเกษตร
๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน
๕. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
๖. พัฒนาการขนส่งและระบบการบริหารจัดการสินค้า
๗. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร
๘. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consumer)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเครื่องจักรเศรษฐกิจใหม่ด้านชีววิทยาศาสตร์สุขภาพ
๒. การเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจหรือสถานประกอบการประเภท Wellness ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. จำนวนผู้มีอายุยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. ส่งเสริมพัฒนาความพร้อมและศักยภาพคนและองค์ความรู้
๓. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
๔. ยกกระดับวัฒนธรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน
๕. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์
๖. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ บริหารจัดการ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน
๓. เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๔. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสาธารณภัย

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เกินเกณฑ์มาตรฐาน
๒. จำนวนพื้นที่ป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ไร่/ปี
๓. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีคุณภาพน้ำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
๔. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเสริมศักยภาพและพัฒนา กลไกการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๒. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
๓. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. บริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

คำขวัญจังหวัดลำพูน

“พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จามเทวี ศรีหริภุญชัย”

ตราประจำจังหวัด

เจดีย์ในดวงตรา หมายถึง พระธาตุหริภุญชัย ซึ่งกล่าวกันว่ามีพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่นับเป็นปูชนียสถานสำคัญ เป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองและจังหวัดใกล้เคียง

ในการจัดทำแผนให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน เน้นการบูรณาการการทำงานในรูปแบบ One plan โดยการสังเคราะห์แผนของทุกภาคส่วนและทุกระดับ วิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมทิศทางและแนวโน้มอนาคต วิเคราะห์และเชื่อมโยงความสอดคล้องของทุกระดับตั้งแต่ระดับชุมชนจะถึงระดับชาติ ดำเนินการจัดทำแผนตามกรอบการดำเนินงานและแนวนโยบายของจังหวัด เริ่มตั้งแต่วิเคราะห์ศักยภาพความพร้อม บริบทของจังหวัดลำพูน วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของพื้นที่ในจังหวัดลำพูนครอบคลุม ๘ อำเภอ ทุกมิติของการพัฒนา และวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนที่ผ่านมา วิเคราะห์ข้อมูลสถิติในการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ย้อนหลัง ๕-๑๐ ปี วิเคราะห์แผนการพัฒนาของจังหวัดลำพูนของทุกภาคส่วนและทุกระดับ และเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค จังหวัดลำพูน วิเคราะห์ประเมินสถานการณ์เชิงยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาจังหวัดลำพูน และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ปี เป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาร่วมกันรวมทั้ง เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นวิพากษ์แผนเพื่อความสำเร็จของแผน และเป็นแผนที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง

จากกระบวนการดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดทิศทางในการพัฒนาร่วมกันในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยกำหนด วิสัยทัศน์ “เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ บนความพอเพียง” ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมือง แบบองค์รวม สร้างสรรค์และสมดุลในทุกมิติทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและให้ความสำคัญกับการพัฒนา ชุมชนวิถีพอเพียงและยั่งยืน โดยมีพันธกิจร่วมกันใน ๔ ประเด็นคือ

๑) LAMPHUN SMART HERITAGE CITY : มุ่งสืบสานต่อยอดการพัฒนาอัตลักษณ์วิถี บนฐานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาสร้างสรรค์ เสริมสร้างศักยภาพเชื่อมโยงระบบและกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่อัตลักษณ์ การท่องเที่ยว

๒) LAMPHUN CREATIVE LANNA : มุ่งยกระดับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมเชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรมส่งเสริมการผลิต การบริโภค สร้างความเข้มแข็งพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

๓) LAMPHUN FOOD VALLEY: มุ่งต่อยอด และพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมระบบเกษตรอัจฉริยะให้เกิดเกษตรกรรมยั่งยืน สร้างมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า

๔) LAMPHUN GREEN AND CLEAN CITY : มุ่งเสริมสร้างพลังทางเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน ให้ทุกภาคส่วนร่วมกันสร้างเมืองแห่งความสงบสุข ความสะอาด ความมั่นคงปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้เศรษฐกิจครัวเรือนมีความมั่นคงบนวิถีพอเพียงอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑) LAMPHUN SMART CITY: มุ่งสืบสานต่อยอดการพัฒนาอัตลักษณ์วิถี บนฐานวัฒนธรรมภูมิปัญญาสร้างสรรค์ เสริมสร้างศักยภาพเชื่อมโยงระบบและกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่อัตลักษณ์การท่องเที่ยว

๒) LAMPHUN CREATIVE LANNA: มุ่งยกระดับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมเชื่อมโยง หัตถอุตสาหกรรม เกษตรกรรมส่งเสริมการผลิต การบริโภค สร้างความเข้มแข็งพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

๓) LAMPHUN FOOD VALLEY: มุ่งต่อยอด และพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นส่งเสริมระบบเกษตรอัจฉริยะให้เกิดเกษตรกรรมยั่งยืน สร้างมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า

๔) LAMPHUN GREEN AND CLEAN CITY: มุ่งเสริมสร้างพลังทางเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนให้ทุกภาคส่วนร่วมกันสร้างเมืองแห่งความสงบสุข ความสะอาด ความมั่นคงปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เศรษฐกิจครัวเรือนมีความมั่นคงบนวิถีพอเพียง อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขยายทางเศรษฐกิจแบบสมดุล ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคเกษตร โดยเน้นส่งเสริมการพัฒนาจากฐานศักยภาพของจังหวัด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
- ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนครอบคลุมทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ให้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นสังคมที่มั่นคง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ภายใต้กลไกการเชื่อมประสานความสัมพันธ์ปรองดองที่มีประสิทธิภาพ
- ๓. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมของเมืองให้น่าอยู่และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาของทุกภาคส่วนที่จะไปสู่เป้าหมาย และบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกัน ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดลำพูนปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาของจังหวัดออกเป็น ๔ ประเด็น
- ประเด็นที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
 - ประเด็นที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์
 - ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเมืองเก่าเมืองแห่งวัฒนธรรมเป็นเมืองท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่บนฐานดิจิทัลให้เป็นเมืองเก่าที่ Smart และเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว	๑	๒	๓	๔	๕
ชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	จำนวนชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	๑	๒	๓	๔	๕

แนวทางการพัฒนา

๑. เมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์ เมืองวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารพื้นถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และออกแบบพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยววิถีอัตลักษณ์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การ

ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

๒. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยวและเมืองเก่าที่ Smart พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยววิถีใหม่บนฐานดิจิทัล อาทิ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมของเมือง การจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนารัฐกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการท่องเที่ยว เพื่อการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว

๓. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

แผนงาน : พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและมรดกโลก		
ต้นน้ำ	กลางน้ำ	ปลายน้ำ
พัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว และเมืองเก่าอัจฉริยะ/Smart Heritage City การส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม จัดการความรู้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการท่องเที่ยว เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการ การท่องเที่ยวดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	พัฒนากิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเมืองเก่า วิถีอัตลักษณ์ ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ Sport and Wellness Tourism การพัฒนาด้านมาตรฐานรูปแบบ กิจกรรมแบบสร้างสรรค์ สร้าง STORY รูปแบบต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวและเรียนรู้ จัดทำ Mapping แหล่งเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวเมืองมรดกวัฒนธรรม Heritage City เส้นทางท่องเที่ยววิถีอัตลักษณ์ชุมชน และเส้นทางท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนวิถีอัตลักษณ์ สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน เส้นสายลายผ้า ท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเครือข่ายและจัดทำแผนในรูปแบบ one plan เพื่อพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยวเมืองเก่าอัจฉริยะ/Smart Heritage City	การส่งเสริมการสื่อสารเรื่องราวอันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองผ่านการพัฒนาแบรนด์ และการสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย ประชาสัมพันธ์เมือง และพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเรียนรู้ มหกรรมลำพูนสร้างสรรค์ นำเสนอ สร้างแบรนด์วัฒนธรรมกินได้

๔. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี ให้เป็นที่เข้าใจทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและนานาชาติ ผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการสื่อสารเรื่องราวอันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองผ่านการพัฒนาแบรนด์และการสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมการตลาดและสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดงานในระดับนานาชาติ รวมทั้งประชาสัมพันธ์เมือง/พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และส่งเสริมกิจกรรมที่มีศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อจูงใจให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกับฐานผลิตของจังหวัด และพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ เมืองใหม่ที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมที่สร้างงานและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
การขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรมและบริการ	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ)	๑	๒	๓	๔	๕
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาบริการ (เฉลี่ยร้อยละ)	๑	๒	๓	๓	๔
การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ	อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ	๑	๒	๓	๓	๓

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับอุตสาหกรรมเดิมเชื่อมโยงฐานการผลิตของจังหวัด และส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่เมืองใหม่ เพื่อบริการการพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน โดยปรับภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมของเมือง พัฒน่าย่านเมือง แบ่งโซนเมืองเก่า เมืองใหม่ เมืองอุตสาหกรรม พัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ และ สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน

๒ ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม ให้มีความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคมวัฒนธรรม และฐานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเดิมของจังหวัด และผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ อาทิ ผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ และผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป

เกษตร โดยให้เน้นการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัด และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการค้า

๓. บูรณาการทำงานและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน พัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม บูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของชุมชน

๔. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม และสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งกับผู้ประกอบการ ดึงศักยภาพที่มีอยู่มาเชื่อมโยงและบูรณาการในการพัฒนาจังหวัดในทุกมิติ เน้นส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ ทั้งวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ และวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม รวมถึงการสร้างกติกาให้เกิดโครงสร้างกระจายรายได้ให้กับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม การส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น และการบริหารจัดการกลไกต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนมีทุนในการพัฒนาการสินค้าและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ พัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล และธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับในการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด พัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า

๖. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาหลายรูปแบบอย่างไร้รอยต่อและสอดคล้องกับรูปแบบการค้าในอนาคต นำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งในส่วนของการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการโลจิสติกส์และการให้บริการโลจิสติกส์ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

แผนงาน : พัฒนาอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ล้านนา [Creative LANNA]

ต้นน้ำ	กลางน้ำ	ปลายน้ำ
อุตสาหกรรมเดิมเชื่อมโยงฐานการผลิตของจังหวัด และพัฒนาอุตสาหกรรมเมืองใหม่ที่สอดคล้องกับผังเมือง พัฒนา Creative Ecosystem เพื่อรองรับการพัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA พัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศรวมทั้งส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัด และส่งเสริมการนำทรัพยากรทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับในการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ	อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ พัฒนากิจกรรมพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล ยกระดับ SME เชื่อมโยงการผลิตภาคอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อสร้างธุรกิจท้องถิ่นตลอดโซ่อุปทาน สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม และสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด พัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์	พัฒนาและส่งเสริมการค้าผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาช่องทางทางการตลาดและเครือข่ายเพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ มาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ

ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์วัตถุประสงค์ :

เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐานโดดเด่นของภาคเหนือและของประเทศ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวภาคเกษตร (ร้อยละ)	๒	๒	๒	๓	๓

แนวทางการพัฒนา

๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น พัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย พัฒนาและยกระดับความสามารถเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และสร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าท้องถิ่น ตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ

๒. เกษตรสุขภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่องานสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์

๓. เกษตรมูลค่าสูง พัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ การผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ สนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรพื้นที่สูง ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจโดยเชื่อมโยง/สร้างเครือข่ายไปยังภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเกษตร เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย ตลอดจนขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านแหล่งทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรทั้งระบบควบคู่กัน

๔. Lamphun Food Valley ส่งเสริมการสร้างมูลค่าโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้ความสำคัญกับการเข้าถึงเทคโนโลยีในการแปรรูปสินค้าเกษตร การรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์เพื่อลดต้นทุนค่าเครื่องจักรกลการเกษตร พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพเข้าสู่ระบบการผลิตในกลุ่มเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ พัฒนางค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป และการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะและการพัฒนาศักยภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีดิจิทัลฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ทั้งกลุ่ม smart farmer และ Young Smart farmer ที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะ

๖. พัฒนาระบบนิเวศการเกษตรเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรทั้งระบบ สนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศของภาคเกษตรในด้านต่างๆ อาทิ ส่งเสริมกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การ

บริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ การเพิ่มขีดความสามารถและการยกระดับสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรต้องให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาบุคลากรของสถาบัน เกษตรกรให้มีความรู้ในการดำเนินธุรกิจ การบริหารจัดการองค์กร และการบริหารงานของสถาบันเกษตรกร ส่งเสริมวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ พัฒนาคูณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร

แผนงาน: พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่ อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง		
ต้นน้ำ	กลางน้ำ	ปลายน้ำ
ยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น พัฒนาองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร การบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ พัฒนามองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ การเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรทั้งระบบ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์การเกษตร	Lamphun Food Valley พัฒนาและยกระดับเกษตรพอเพียง เกษตรสุขภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง พัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย พัฒนาระบบนิเวศการเกษตรเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรทั้งระบบ การพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ ทั้งกลุ่ม smart farmer และ Young Smart farmer ยกระดับคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์	ส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ การส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกระดับสู่ความมั่งคั่ง เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน	๕	๔	๓	๒	๑
การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อแสนคน)*	ต่ำกว่าค่ากลาง	ต่ำกว่าค่ากลาง	ต่ำกว่าค่ากลาง	ต่ำกว่าค่ากลาง	ต่ำกว่าค่ากลาง
เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการหมอกควันและไฟป่า	จุดความร้อน (Hotspot) ลดลงร้อยละจากปีที่ผ่านมา	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐
ลดจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕)เกินค่ามาตรฐาน	จำนวนวันที่ค่า PM ๒.๕ เกินเกณฑ์มาตรฐาน (วัน)	๑๐	๘	๕	๓	๐

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานรากเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี และการจัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจรครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งบริหารจัดการหนี้สินอย่างยั่งยืน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินให้กับประชากรที่มีรายได้น้อยผ่านการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนแหล่งทุนเน้นส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ ทั้งวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ และวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม

๒. การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของคนทุกช่วงวัย โดยสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่ และการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี พัฒนากลไกการบริหารจัดการพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายด้านสุขภาพ รวมทั้งการพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ การส่งเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา หรือการประกอบกิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่ในชุมชนเดิมหรือจัดหาใหม่เพิ่มเติม ให้มีความเพียงพอ ปลอดภัย และเหมาะสมกับประชาชนทุกกลุ่มวัยในพื้นที่

๓. เสริมสร้างสังคมคุณภาพผู้สูงอายุเชิงรุก สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้ผู้ที่จะเป็นผู้สูงอายุในอนาคตได้มีการเตรียมการให้พร้อมทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม และเป็นผู้สูงอายุที่มีกำลัง มีแรง มีความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ ส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของผู้สูงอายุมาถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือชุมชนและสังคม เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีศักดิ์ศรี และมีความสุขในการดำเนินชีวิตในสังคม และสามารถคงไว้ซึ่งศักยภาพและบทบาทในการสร้างสรรค์สังคม เป็นอีกหนึ่งแรงพลังในการช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศได้ เช่นเดียวกับช่วงวัยอื่น ๆ

๔. เสริมสร้างเมืองแห่งการศึกษาและเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพทรัพยากรบุคคลในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเรียน วัยรุ่น วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์และสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และการพัฒนาการเรียนรู้และเปิดพื้นที่การเรียนรู้ของเมือง ออกแบบระบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่ พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์ม การพัฒนาศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย สร้างสภาพแวดล้อมของเมืองให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่หลากหลายที่เป็นการดำเนินชีวิต

๕. การเสริมสร้างพลังทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนา การสร้างพื้นที่ให้เกิดการปรึกษาหารือ สร้างความเข้าใจและยอมรับถึงคุณค่าและความแตกต่าง และสร้างเป้าหมายร่วมหรือจุดร่วมอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างสังคมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง ส่งเสริมให้มีระบบการสนับสนุนความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นที่ครอบคลุมทุกมิติตั้งแต่ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ตั้งแต่ระดับชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามวัยในท้องถิ่น

๖. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหามั่นคงทางไซเบอร์ แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์และอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของมนุษย์ในระยะยาว รวมทั้งใช้หลักการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไขร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ วัฒนธรรมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ

๘. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มุ่งยึดแนวความคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติดตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน การป้องกันยาเสพติดในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมเป็นรูปธรรม โดยการปลูกฝังค่านิยมและองค์ความรู้ที่เหมาะสม การปรับระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ด้วยการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมด้านการจัดการสาธารณภัย บูรณาการระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉินให้มีมาตรฐานเอกภาพรองรับสาธารณภัยรูปแบบใหม่ได้ครอบคลุมทุกมิติ เพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนด้วยการพัฒนาระบบและมาตรการในการฟื้นฟูที่ดีกว่าเดิมและปลอดภัยกว่าเดิม และขับเคลื่อนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเพิ่มขีดความสามารถและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๐. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ส่งเสริมความรู้/เทคโนโลยีใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกของชุมชน พร้อมส่งเสริมให้เลิกพฤติกรรมกาเผาวัสดุทางการเกษตร พัฒนาองค์ความรู้ด้านเกษตร และส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจที่โตเร็ว สนับสนุนการปลูกพืชทดแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูดูแลป่าไม้ การทำเกษตรที่ลดการเผา และ การลาดตระเวนเพื่อป้องปรามผู้ลักลอบฝ่าฝืนกฎหมาย จัดทำแผนการจัดการและควบคุมการเผาหลังการเก็บเกี่ยว ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากป่า ไฟป่า (จัดชุดลาดตระเวน จัดทำแนวกันไฟ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ป้องกันไฟ) ประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึก และความตระหนักรู้ในทุกภาคส่วนเพื่อลดการเผาและร่วมกันเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ในชุมชน พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ระบบรับแจ้งเหตุและสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากหมอกควันแก่ประชาชน

๑๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ ทำฝายชะลอน้ำ บริหารจัดการป่าชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชน/พัฒนาอาสาสมัคร/ประชาชนในการบริหารจัดการ เฝ้าระวังและดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ประชาสัมพันธ์การรับรู้และกระแสนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ จัดการน้ำเพื่อชุมชนชนบท จัดการน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อม จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ จัดการน้ำในเขตเมือง จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตรพลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติในทุกมิติ

๑๒. การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว และ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมืองทั้งระบบ สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน นอกจากนี้ยังจะต้องส่งเสริมการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จัดการคุณภาพอากาศ จัดการขยะมูลฝอย การครอบคลุมขยะชุมชน กำจัดขยะ ปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอย จัดการสารเคมีในภาค

เกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จำกัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลดและเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการทำการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อมในรูปแบบมาตรฐานสากล

แผนงาน : ๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต แก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุ และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ๒. เสริมสร้างความมั่นคงภายในและรักษาความสงบเรียบร้อย		
ต้นน้ำ	กลางน้ำ	ปลายน้ำ
สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ โดยการพัฒนาองค์ความรู้ และส่งเสริมการดูแลผู้สูงอายุให้กับผู้สูงอายุ คนในครอบครัว และชุมชนอย่างมีส่วนร่วม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข สภาพแวดล้อมของเมืองที่ปลอดภัย น่าอยู่ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาความมั่นคงทางไซเบอร์ สร้างความตระหนักถึงคุณค่าสำคัญของสถาบันหลักของชาติ	การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ออกแบบระบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่ พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนากิจกรรมอาชีพแก่คนยากจนในรูปของกลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของคนทุกช่วงวัย พัฒนามูลค่าการด้านการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (Long Term Care) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ พัฒนาความรู้และยกระดับทักษะแรงงานยกระดับทักษะเดิมให้สูงขึ้น (Upskill) และการพัฒนาศักยภาพเสริมทักษะใหม่ (Reskill) การปรับระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขีดความสามารถและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญา การสร้างความภาคภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น ส่งเสริมการนำความรู้ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของผู้สูงอายุมายกถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง ระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี การพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ การเสริมสร้างพลังทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนา
แผนงาน : อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุลและป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ		
ต้นน้ำ	กลางน้ำ	ปลายน้ำ
สนับสนุนการประยุกต์ใช้วิธีการแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จมาปรับใช้ ส่งเสริมความรู้/เทคโนโลยีใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกของชุมชน พร้อมส่งเสริมให้เลิกพฤติกรรมและการเผาวัสดุทางการเกษตร พัฒนาองค์ความรู้ด้านเกษตรและส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจที่โตเร็ว สนับสนุนการปลูกพืชทดแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์	พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูและป่าไม้ การทำเกษตรที่ลดการเผา และ การลาดตระเวนเพื่อป้องปรามผู้ลักลอบฝ่าฝืนกฎหมาย จัดทำแผนการจัดการและควบคุมการเผาหลังการเก็บเกี่ยว ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากไฟป่า (จัดชุดลาดตระเวน จัดทำแนวกันไฟ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ป้องกันไฟ) บริหารจัดการป่าชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมืองทั้งระบบ ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จัดการคุณภาพอากาศ จัดการขยะมูลฝอย การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในทุกภาคส่วน เพื่อลดการเผาและร่วมกันเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันในชุมชน ประชาสัมพันธ์การรับรู้และกระแสนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม